

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Bugünkü sohbetimizde sizlere tasavvuftan bahsetmek istiyorum. Tasavvuf, insanın nefsini bilmesi, nefsinin kötü sıfatlardan temizleyip, iyi huylara sahip olmasıdır. Nefsin tasfiye ve tezkiyesidir.

Kalbin hastalıkları olan kibir, ucûb, riya, gıybet vs. gibi kötü huylardan temizlenip ahlâkı güzelleştirmektir. Âdaba riayet etmek demektir.

Allah'a karşı olan âdaba, Resûlullah (s.a.v) Efendimize karşı olan âdaba, Kuran'a göre ve üstadımıza karşı olan âdaplara riayet etmektir.

Zâhirî ve bâtinî olarak Allah'a (c.c) mûti olmaktır. Tasavvuf ehli olan yani "sofi" dediğimiz kişi her şeyden ziyade ahlâkını güzelleştirmek zorundadır. Çünkü tasavvufun gayesi budur.

Tasavvufa giren insan, çok rahat bir hayat yaşar. Dünya hayatı cennet misali geçer, mâsivadan kurtulan kalp Allah'a (c.c) bağlanır ve o kalbe Allah sevgisi ve korkusu hâkim olur. Her şeyi Allah'tan bilir ve her şeyi O'ndan bekler.

Gavs hazretleri -Şeyh Seyyid Abdulhâkim- (k.s) "Sadatların vazifesi nedir?" diye soranlara:

- Çözmek ve bağlamaktır. Kalbi kötü huylardan temizleyip, iyi huylara, mâsivadan kurtarıp, Allah'a bağlamaktır, diye cevap vermiştir.

Tasavvufun kaynağı Allah'ın kitabı ve peygamberin sünnetidir. Kitabullah ve sünnetullahtır. Tasavvuf İslâm'ın bir parçasıdır. Tasavvuf İslâm, îtikad ve ibadetten ibaret olup, aynı zamanda ahlâkın güzelleşmesine vesile olmaktadır.

Peygamberimiz'in zamanında ve sahabeler zamanında tasavvuf adı yoktu, fakat tatbikatı fiilen vardı. Aynen Kur'ân-î ilimlerin adının sonradan konulması gibi, onların da adı yoktu, fakat mefhumları vardı. Hicretin yedinci yılının başında konmuş oldu, sofi cemaatleri de o zamandan beri tasavvuf adı ile anılır oldu.

Tasavvufa dair Kur'ân'da ve Hadis-i şeriflerde birçok deliller vardır. Allah (c.c)

"Allah yarattığı nefse hem iyi yolu hem de kötü yolu gösterdi, bildirdi, açıkladı. Nefsinin tasfiye ve tezkiye eden felaha ermiştir. Nefsinin hileleri peşinde giden kişiler mahrum kalmışlardır." (*Şems, 7-10*) buyurmaktadır.

Tasavvufa biat yoluyla girilir. Bu biat takva biatıdır. İnsan zâhiren mürşidinin elini tuttuğu zaman bâtında Allah'a (c.c) söz vermiş olur.

Resûlullah Efendimiz'e (s.a.v) bir kısım sahabe gelir:

"Uzat elini yâ Resûlullah (s.a.v), Müslüman olalım", derler. O da elini uzatır, böylece biat ederler.

Tasavvufa Allah'ın (c.c) rızası için girilmelidir. Niyet, Allah rızasını kazanmak olmalıdır.

Hadîs-i Şerifte:

“Kişinin niyeti amelinden hayırlıdır” buyruluyor. (*Kenzul Ummal, 3/7271*)

İnsan bütün amellerini Allah rızası için yapmalıdır. Mubah olan dünyevî ameller olsa dahi, Allah rızası gözetilerek yapılırsa sevaba çevrilebilir.

İnsan yemek yediğinde güçlenir, bu yemeği, daha çok ibadet yapmak maksadı ile yediğinde başında besmele, sonunda hamd ederse büyük sevap kazanır. Daha birçok amel sayılabilir; yemek, içmek, evlenmek, helâl rızık yolunda çalışma vs.

Peygamberimizle hicret eden sahabelerden biri bir kadına âşık olduğu için, bir diğeri de ticaret için onunla gitmişti. Fakat diğerleri Allah'ın (c.c) rızasını gözeterek gitmişlerdi. Herkes niyetine göre karşılığını alacaktır.

Allah her şeye hükmeder, ama hiçbir şey Allah'a hükmedemez. Allah huzurunda herkes zayıf kuldur, peygamberler bile zayıf kuldur. Dolayısıyla her şey Allah'ın kudretinde olduğuna göre bizim her şeyimizi Allah'tan istememiz lazımdır. Çünkü bileceğiz ki Allah isterse verir, istemezse vermez. Her şey O'nun dilediği gibi olur.

Günümüzde şeyhler olduğu gibi, müteşeyyihler de yani sahte şeyhler de vardır. Şeyhlik iddiasında bulunan, fakat buna ehil olmayanlar da mevcuttur. Bir kişinin müşidini seçerken dikkat etmesi gereken hususları şöyle ifade edebiliriz: Âlim olması, bir müşidi kâmilinden mezun olması. Bu müşidi kâmilin de silsilesi; Resûlullah (s.a.v) Efendimize kadar uzanması gerekir. Rüya ile olmaz, müşitlik rüya yoluyla geçmez. Ustaları tarafından ve Peygamberimiz vasıtası ile verilir. Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa'nın (s.a.v) ahlâkına sahip olmalı ve müritlerinin mallarına göz dikmemelidir. İstikâmet üzere bulunmalı ve Peygamberimiz'in (s.a.v) sünnetine ve şeriata uygun hareket etmelidir.

Muhterem kardeşlerim! Bayezid-i Bestami hazretleri (k.s) müşid ararken yanına gittiği kişinin, kible tarafına tükürdüğünü görünce ondan müşid olamayacağını düşünmüştür.

Müşid temiz olmalıdır. Havuz başı temiz ise, kanala bir şey düşse de o da temizlenir. Şayet havuz başı kirli ise temizlik olmaz. Keramet müşitliğin şartı değildir. Nasıl ki, kadınlar adet halini gizlemek ihtiyacını duyarlarsa, müşitler de keramet zuhur etmesinden öylece mahcup olur, gizlemek isterler. En büyük keramet istikamettir.

Cüneydi Bağdâdî (k.s) hazretlerine:

- Birisi var havada uçuyor, suda yürüyor, mağripten maşrığa kısa bir sürede gidiyor ne dersiniz? diye sorulduğunda:

- Kuşlar da havada uçuyor, balıklar da suda yüzüyor, şeytan da bir anda her yere gidebiliyor, bunlar evliya mı? Bunlar önemli değil, önemli olan istikamettir, buyurmuştur.

Muhterem Kardeşlerim!

Ehli sünnet ve'l cemaat itikâdına sahip olmalıyız. Önce itikâdımızı sağlamlaştırmalıyız, mutlaka bir îtikad kitabı okumalıyız. İtikad bozuk olursa, amellerimizin hiçbir faydası olmaz.

Zamanımız fitne zamanıdır. Âhir zamanda yaşıyoruz. “Kitap varken, peygamberin sünnetine ne gerek var” diyenler mevcuttur. Bunlara çok dikkat etmeli, bunlardan uzak durmalı ve kendimizi bunlardan sakınmalıyız.

Ana, baba, aile, komşu, akraba haklarına dikkat etmeliyiz. Kul haklarına çok önem vermeliyiz. Üzerimizde bulunan kul haklarını iade etmeliyiz. Bunu yaparken kendimizi rezil etmemeye dikkat etmeliyiz. Hediye verir gibi veya bir başkası almış da bizim vasıtamızla geri veriyor ve karşılığını ödüyor gibi yapmalıyız.

Siyer, Peygamberimiz'in hayatını okumalıyız. Evimizde Fıkhu's Siyre gibi muteber bir siyer kitabı bulundurmalıyız.

Namazlarımıza çok önem vermeliyiz. Abdest, gusül, tâdil-i erkâna özen göstermeliyiz. Cemaatle namaz kılmaya çok önem vermeliyiz. Cemaatin sevabı yirmi yedi kat daha fazladır. Ayrıca cemaatle kılınan namazda huzur vardır, daha çok kabule şâyandır. Müekked sünnetlere çok önem vermeliyiz.

Hadîs-i Şerifte:

“Kim günde on iki rek‘at nâfileye devam ederse, Allah (c.c) ona cennette bir köşk bina eder” buyruluyor. (Müslim: 1233, 1199)

Zâyi edilen ameller telâfi edilmeli, namaz ve oruç borcu varsa kazası ödenmelidir. Namaz en önemlisidir. İlk sual namazdandır. Kaza kılmak için niyet eden bir insan, tamamlayamadan vefat etse, inşallah kazaları kabul edilmiş olur. Seferde kazaya kalan namazlar için seferî niyetiyle kaza namazları da kılmak gerekir. Nâfile namazlara da devam etmeliyiz. -Teheccüd, Duha, Kuşluk, Evvabin- İki niyetle bir namaz olmaz, böyle niyet etmemeliyiz. Yani hem sünnet hem de kaza namazı diye niyet olmaz. Müstakil olmalıdır. Cuma namazı Farz-ı Ayn'dır. Çok dikkat etmeliyiz.

Ahlâkımızı düzeltmeliyiz. Cenâb-ı Mevlâ (c.c) hepimize güzel ahlâk ile ahlâklanmayı nasip etsin, âmin. Güzel ahlâk ile şehitlerin makamına ulaşılır, insan ahlâk ile insan olur.